

Sångpostillan- Fjärde söndagen efter Trettondagen

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-11-02
Senast uppdaterad 2017-01-22

Fjärde söndagen efter Trettondedagen

Jesus är vårt hopp

Tredje årgångens läsningar:

GT-text: 1 Kungaboken 17:1-6

Epistel: Andra Timotheos 1:7-10

Evangelium: Matteus 14:22-33

Psaltarpsalm: 107:28-32

Dagens bön:

O Gud, som ser att vi är omgivna av nöd och faror,
ge oss kraft både till kropp, själ och ande,
så att vi med din hjälp kan stå fasta i alla prövningar
och övervinna det onda.
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre.
Amen.

Fjärde söndagen efter Trettondedagen har som tema Jesus är vårt hopp. Texterna handlar om nöd och faror. Vindar viner och orkaner stormar och människor skakas i sin tro. Mitt i allt detta möter vi Jesus. Det är han som är vårt hopp. Det är viktigt att lära känna honom. Pingstpastor Allan Törnberg, som år 1935 skrev både text och musik till psalmen 47 – Säg, känner du det underbara namnet - ska hjälpa oss att sjunga in budskapet om att Jesus är vårt hopp.

Vill du höra Bengt Pleijel predika och Anne Mette Pleijel Johnsson läsa text och sjunga? Klicka här!

Dagens text: Matteus 14:22-33

Jesus befalldes sina lärjungar att stiga i båten och fara i förväg till andra sidan sjön, medan han skickade hem folket.

Så snart han hade gjort det, gick han upp på berget för att vara för sig själv och be. Där var han ensam när det blev kväll.

Båten var då redan långt från land och kämpade mot vågorna, eftersom det var motvind.

Strax före gryningen kom han till dem, gående på sjön. När lärjungarna fick se honom gå på sjön, blev de förskräckta och trodde det var en vålnad, och de skrek av rädsla. Men genast talade Jesus till dem och sade: ”Lugn, det är jag. Var inte rädda.”

Petrus svarade: ”Herre, om det är du, så säg åt mig att komma till dig på vattnet.”

Han sade: ”Kom!”, och Petrus steg ur båten och gick på vattnet fram till Jesus.

Men när han såg hur det blåste, blev han rädd. Han började sjunka och ropade:”Herre, hjälp mig!” Jesus sträckte genast ut handen och grep tag i honom. ”Du trossvage”, sade han. ”Varför tvivlade du?”

De steg i båten, och vinden lade sig.

Och de som var i båten föll ner för honom och sade: ”Du måste vara Guds son.”

Vi läser psalm 47 vers 1.

Säg, känner du det underbara namnet,
som till frälsning Gud oss gav,
vars lov har sjungits ut i hela världen, över land och hav?
NAMNET FRAMFÖR ANDRA NAMN ÄR JESUS,
EJ SKÖNARE PÅ JORDEN FANNS.
TY INTET ANNAT NAMN KAN GIVA FRÄLSNING,
INTET ANNAT NAMN ÄN HANS.

Texten berättar om den vilda stormen på Gennesarets sjö. Men vad hände strax före den stormen? Matteus berättar att Jesus drog sig undan för att vara ensam. En händelse hade inträffat som gick som en chock över hela landet. Johannes Döparen hade blivit avrättad. Johannes hade varit alldeles för skarp mot tetrarken Herodes. ”Du lever i synd”, hade han sagt. ”Du lever sambo med din brors hustru.” Det hade retat både Herodes och hustrun. Och därför gick det som det gick. Johannes kastades i fängelse och hans huvud blev en födelsedagsgåva till Herodes från Herodes sambo.

Därför drar Jesus sig undan. Han vill vara ensam ett tag för att söka Fadern och tala med honom om det som hänt. Men det är inte lätt att dra sig undan. Överallt där Jesus går fram har han tröstat och helat och upprättat människor. Människor talar om honom och berättar om honom och hans lov har sjungits ut i hela världen, över land och hav? Folk strömmar till från alla håll. Och när Jesus får se dem fylls han av medlidande med dem. Deras nöd blir hans. Han lider med dem. Han botar de sjuka, och när kvällen kommer, delar han fem kornbröd och två fiskar till fem tusen män + kvinnor och barn. Kanske var de femton, tjugo tusen. Alla blir mätta och det blir tolv fulla korgar över.

Vilket härligt möte! Vilken underbar ökenkonferens! Inte att undra över att alla är glada och prisar Jesus och sjunger om honom. Vi ska nu sjunga tillsammans med dessa tusentals människor sången om det underbara namnet. Psalm 47 vers 1.

Vi läser psalm 47 vers 2.

Det namnet strålar som en morgonstjärna
över jordens nöd och natt.
Det skänker mod och tänds hoppets låga
där den flämtat svagt och matt.
NAMNET FRAMFÖR ANDRA NAMN ÄR JESUS,
EJ SKÖNARE PÅ JORDEN FANNS.
TY INTET ANNAT NAMN KAN GIVA FRÄLSNING,
INTET ANNAT NAMN ÄN HANS.

Vad händer efter det härliga mötet med Jesus? Vad hände då? Och vad händer med oss när vi fått rika erfarenheter av Jesu närvaro och kärlek?

Vi läser:

Jesus befallde sina lärjungar att stiga i båten och fara i förväg till andra sidan sjön, medan han skickade hem folket. Så snart han hade gjort det, gick han upp på berget för att vara för sig själv och be. Där var han ensam när det blev kväll. Båten var då redan från land och kämpade mot vågorna, eftersom det var motvind. Strax före gryningen …

Det första Jesus gör är att befalla lärjungarna att fara i förväg till andra sidan. Att de skickas i förväg betyder ju att Jesus tänker komma efter senare. Jesus tillåter inte oss att stanna kvar på det härliga mötet. Han sänder oss som bedarbetare och medarbetare i förväg. Vi tränas att gå i lydnad. Vi förnimmer kanske inte hans närvaro lika starkt. Som Rosenius uttrycker det i psalm 57:4 Vandra i trone, se honom icke, detta är regeln, det bliver därvid. Korta minuter känslan åtnjuter vad vi i sanning dock äga all tid.

Det andra Jesus gör är att skicka hem folket. Kanske för att det även för Jesus måste kännas svårt att ha 5.000 män med familjer vandrande efter sig. Johannes, som också berättar om detta säger att han drog sig undan dem därför att de tänkte tvinga honom med sig för att göra honom till konung. (Joh 6:15). De ville tydligen ha en kung som de kunde styra över och föfoga över. En demokratisk kung som gör vad vi säger.

Det tredje Jesus gör är att gå upp på berget för att vara för sig själv och be. Det berättas ofta att Jesus är i bön. Han säger inget och gör ingenting utan att först haft kontakt med sin himmelske Fader (se Joh 5:19 och 14:10). Han bad ofta ensam. Ibland står det att han gick upp tidigt på morgonen (Markus 1:35). När lärjungarna vaknade lite senare såg de att Jesu plats var tom. Då gick de ut för att leta. Och fann honom på något berg eller någon kulle i bön. Ibland bad Jesus en hel natt (Lukas 6:12). I Johannes 17 finns en bön nedskriven. Man kallar den för Jesu översteprästerliga förbön. I den bad Han för sig själv, han bad för sina lärjungar och han bad för alla dem som genom deras ord skulle komma till tro på honom. Med andra ord: Han bad också för oss. För om vi kommit till tro så beror det på att vi lyssnat in budskapet om Jesus genom apostlarnas undervisning. Jesus bad för dem som torterade honom: Fader förlåt dem. … Han bad för Simon när han var i nöd (Lukas 22:31-32). Paulus säger att Jesus just nu ber för oss. Han sitter på Guds högra sida och ber för oss, står det i Romarbrevet 8:34. I psalm 359 vers 3 står det: Du har gått till Fadern, står inför hans tron, ser ditt folk i kärlek, beder för dem nu.

Men vad gör lärjungarna?

Vi läser:

Båten var då redan långt från land och kämpade mot vågorna, eftersom det var motvind. Hur långt är långt från land? Bibel 1917 att det är många stadier. En stadie är ungefär 190 m. Johannes säger att de är en halvmil från stranden (Joh. 6:18). Men det är tydligen ett verkligt ruskväder. Vågorna går höga. Och de har motvind.

Gennesarets sjö ligger 200 m under havsytan. Från sjön ser man Hermons berg som är 2.700 m över havsytan. Alltså närmare 3 km i nivåskillnad. När de kalla vindarna från Hermon möter de varma vindarna från Gennesarets sjö kan det bli våldsamma urladdningar. Orkanartade stormar kan blåsa upp. Mitt i detta oväder finns nu lärjungarna.

Kan vi känna igen oss? När den varma kärleken från Jesus möts av kalla, kyliga och hånfulla attityder från dem som står Jesus emot, blir det storm och urladdningar. Vi känner motvinden, allt tar emot, vi kämpar och jobbar och sliter i motvinden men tycker att vi stampar på samma fläck.

Detta hände strax före gryningen. Det var vid fjärde nattvakten, säger Bibel 1917. Det rör sig om tiden mellan 3 och 6 på morgonen, den tid man huttrar och fryser och har svårt att hålla sig vaken. Det är den tid då väktarna längtar efter morgonen, som det står i Psalm 130:6. För hur lång natten än kan kännas och hur djupt mörkret än kan tyckas, så vet väktarna att gryningen kommer till slut. De väntar på Morgonstjärnan och Morgonstjärnan talar om att Kristus, Messias kommer. Det namnet strålar som en morgonstjärna över jordens nöd och natt. När morgonstjärnan syns på himlen händer det något med oss i vår nöd och vär. Det skänker mod och tänder hoppets låga där den flämtat svagt och matt. Vi sjunger vers 2

Vi läser psalm 47 vers 3.

Det bringar himmelsk frid till kvalda hjärtan,
skänker uti sorgen tröst.
Det bjuder vind och vågor vara stilla
när det stormar i mitt bröst.
NAMNET FRAMFÖR ANDRA NAMN ÄR JESUS,
EJ SKÖNARE PÅ JORDEN FANNS.
TY INTET ANNAT NAMN KAN GIVA FRÄLSNING,
INTET ANNAT NAMN ÄN HANS.

Hur känner sig Jesu lärjungar nu?

Strax före gryningen kom han till dem, gående på sjön. När lärjungarna fick se honom gå på sjön, blev de förskräckta och trodde det var en vålnad, och de skrek av rädsla. Men genast talade Jesus till dem och sade: ”Lugn, det är jag. Var inte rädda.”

Jesus har sänt i väg lärjungarna. Ute på sjön får de det svårt. Det blir kväll och det blir mörkt. De kämpar med vågorna, berättar Matteus. De sliter vid årorna, berättar Markus. Det blir motvind, berättar de båda. Men när lärjungarna sitter där i båten och sliter och kämpar, händer det något utanför båten. Någon kommer gående på vattnet. Det är Jesus som kommer till dem. Men de känner inte igen honom. Vad är det? Ett spöke? En vålnad? En fantasma (som är det grekiska ordet?). De reagerar våldsamt. De blir förskräckta. De skriker av rädsla.

Men genom stormen hör de Jesu trygga stämman:

Lugn, det är jag. Var inte rädda. (Bibel 2000)
Var vid gott mod, det är jag. Var inte förskräckta! (Bibel 1917)

Här händer det som vi ska sjunga om i vers 3: Jesu namn, Jesu ord och närvaro bringar himmelsk frid till kvalda hjärtan, skänker uti sorgen tröst. Det bjuder vind och vågor vara stilla när det stormar i mitt bröst.

De orden vill nå in också i oss. Vi behöver dem. Ty också vi kan få erfarenhet av att ha kvalda hjärtan, känna på sorg och storm i vårt bröst.

Vi undrar över att det ibland finns så mycket svårigheter och motgångar. Vi ser hur Guds folk idag kämpar i motvind. Det finns så mycket som skrämmer oss. Det värsta av allt är att vi då inte begriper oss på Jesus. Vi känner inte igen honom, när han kommer till oss. Vi tror att Jesus alltid skall vara sådan han var, då han satt i gröngräset och delade bröd. Gestalten i nattmörkret skrämmer oss.

Men Jesus vill lära oss att lyssna till hans röst. När lärjungarna gjorde det förstod de att det var Jesus som kom. Han talar till oss i sitt ord. Så fort du öppnar bibeln och läser, är han där och talar. Han driver bort våra rädslor.

Lugn, det är jag. Var inte rädda. (Bibel 2000)
Var vid gott mod, det är jag. Var inte förskräckta! (Bibel 1917)

Vi sjunger vers 3.

Vi läser psalm 47 vers 4.

När alla andra namn en gång förbleknat
står dock namnet Jesus kvar.
Dess purpurglans skall hela evigheten
stråla lika underbar.
NAMNET FRAMFÖR ANDRA NAMN ÄR JESUS,
EJ SKÖNARE PÅ JORDEN FANNS.
TY INTET ANNAT NAMN KAN GIVA FRÄLSNING,
INTET ANNAT NAMN ÄN HANS.

Petrus svarade: ”Herre, om det är du, så säg åt mig att komma till dig på vattnet.”

Han sade: ”Kom!”, och Petrus steg ur båten och gick på vattnet fram till Jesus. Men när han såg hur det blåste, blev han rädd. Han började sjunka och ropade:”Herre, hjälp mig!” Jesus sträckte genast ut handen och grep tag i honom. ”Dutrossvage”, sade han. ”Varför tvivlade du?”

De steg i båten, och vinden lade sig.

Och de som var i båten föll ner för honom och sade: ”Du måste vara Guds son.”

Den impulsive Petrus är omedelbart beredd att handla. Han älskar Jesus och tror på honom och han bara vill detta att få vara hos honom.

Lägg märke till hur lätt det växlar för Petrus. I ena ögonblicket säger han: Det är en vålnad! I nästa säger han: Herre, om det är du …

Petrus var helt beroende av Jesus. Han skulle aldrig våga gå utan hans tillåtelse. Och skulle inte kunna det utan hans kraft och makt. Så därför frågar han Jesus om lov. Petrus har respekt för Jesus. Han frågar inte för att visa sig bättre än de andra. Han förtröstar på Jesus. Får jag, så kan jag. Och Jesus säger: Kom!

Och Petrus lyder. Petrus stiger ur båten och går. Ett steg. Två steg. Tre steg. Ja, han går på vattnet ända fram till Jesus.

Men stormen har inte lagt sig. Det blåser fortfarande. Vågorna går höga. Vinden tjuver. Och Petrus blir rädd.

Men när han såg hur det blåste, blev han rädd. Han började sjunka och ropade: ”Herre, hjälp mig!”

Denna händelse har blivit mycket älskad av kristna. Man känner igen sig i Petrus. Man vill så mycket och man kan så mycket. Och därför blir det så mycket JAG i mitt kristna liv. Man glömmer att man i allt sitt kristna liv är beroende av Jesus. Men släpper jag Jesus med min blick så går allt så galet. Jag sjunker ihop och jag sjunker ned i missmod och problem.

Petrus började sjunka och ropade: ”Herre, hjälp mig!” Jesus sträckte genast uthanden och grep tag i honom.

Men det är sån tröst för oss att också den store aposteln Petrus kunde falla precis som vi. Men när vi läser om hur Petrus fick upprättelse och då förstår vi att också vi kan få det. Att Jesus vill sträcka ut sin hand mot oss så att också vi kan bli resta upp ur vi fastnat i av sorger, missmod och nederlag.

”Du trossvage”, sade Jesus. (Du klenetrogne (Giertz). Så lite tro du har (Folkbibeln).

Men även om tron är svag och klen och liten, så är det en tro. En tro som sträcker sig mot Jesus. Ty när Petrus sjunker, ropar han på Jesus. Herre, hjälp mig!

”Varför tvivlade du?” Jesus ställer den frågan till Petrus. Och han ställer den till oss. Varför? Tänk igenom varför du tvivlar och varför du bekymrar dig och varför du oroar dig.

Tack, Jesus för att din bok så öppet skildrar dina lärjungars svaghet. Din bok slätar inte över det och försöker inte dölja det. Man skriver om det, för att vi ska veta att vi inte är utlämnade i vår svaghet. Du, Jesus, är där. Och du sträcker ut din hand. Det är i din Jesus vi får ha vår förankring. Han genom hela livets dag utsträcker sina händer till syndaren, och med fördrag, där tron är svag han veken återtänder (Psalm 347:3).

De steg i båten, och vinden lade sig.

Stormen lägger sig när de stiger i båten. När Jesus får komma in i vår lilla värld får vi den frid som världen inte kan ge (Joh 14:27)

Vad är det vi fått vara med om tillsammans med lärjungarna och Jesus där uppe på Gennesarets sjö?

*Vi har fått se hur Jesus går på vattnet.

*Vi har fått se hur Jesus uppmuntrat Petrus att också göra så.

*Vi har fått se hur Jesus räddat den sjunkande Petrus.

*Vi har fått se hur Jesus stillat stormen.

Ja, han har gjort allt detta och ännu mer. Han har gått på vattnet till dem för att vara med dem och trösta dem och styrka dem i deras tro. Jesu makt och Jesu kärlek har visat sig så stark. Och resultatet av allt detta visar sig i de orden: de som var i båten föll ner för honom och sade: ”Du måste vara Guds son.”

De som var i båten faller ned i tillbedjan och bekänner Jesus som Guds son.

När de nu säger att Jesus är Guds Son säger de det som Fadern säger vid Jesu dop: Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje (Matt 3:17 Fb, jfr 17:5). Och de bekänner att det var sant det som demonerna skriker ut: Vad har vi med dig att göra, du Guds Son? (Matt 8:29 Fb). Jesus är Guds Son!

De är överväldigade av Jesu makt och kärlek och vad han gjort för dem. Jesus du är Guds Son.

Ja, Jesus visar också oss, Guds barn, hur vi ska vara beroende av Fadern så att vi kan ta emot hans himmelska krafter i vår vardag. Hela livet får vi växa och mogna i kärleksförhållandet till Honom som bär det underbara namnet. Dess purpurglans strålar emot oss nu. Och hela evigheten skall den stråla lika underbar.

När alla andra namn en gång förbleknat står dock namnet Jesus kvar.

Dess purpurglans skall hela evigheten stråla lika underbar.

NAMNET FRAMFÖR ANDRA NAMN ÄR JESUS ….

Du Ordbrukare! Låt inte stormarna och motvindarna överraska dig!

Ta emot, begrunda och bevara dessa

motord mot motvinden:

Men genom stormen hör de Jesu trygga stämman:

Lugn, det är jag. Var inte rädda. (Bibel 2000)

Var vid gott mod, det är jag. Var inte förskräckta! (Bibel 1917)

Ur dagens epistel från 1 Tim 1:7

Gud har inte gett oss modlöshetens ande,
utan kraftens, kärlekens och självbesinningens.

Ur Romarbrevet 8:28

Vi vet att Gud på allt sätt hjälper dem som älskar honom att nå det goda. (Bibel 2000)

Vi vet att för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa. (Folkbibeln och Bibel 1917)

Josef sade till sina bröder:

Ni ville mig ont men Gud har vänt det till något gott.

Han ville göra det som nu har skett

och därigenom bevara många människor vid liv. (Bibel 2000, 1 Mos 50:20)

Ni tänkte ont mot mig, men Gud har tänkt det till godo

genom det som nu har skett för att bevara många människors liv. (Fb, 1 Mos 50:20)

Andra motord mot motvind: 1 Petrus 3:14, Apg 18:9-10, Josua 1:9, 2 Krön 32:7,

Jesaja 12:2. Det finns många fler. Leta rätt på dem själv, skriv upp dem och

bädda ned dem i hjärtat, ditt inre kärleksrum.